

kohta artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille toime kindlustusandja vabastatakse automaatselt liiklusõnnetuses kannatanule hüvitise maksmise kohustusest, kui õnnetuse põhjustas kindlustuspoliisiga kindlustamata juht ja kui kannatanu oli õnnetuse ajal sõidukis kaassõitja, oli selle juhtimiseks kindlustatud ja oli andnud juhile loa seda sõidukit juhtida.

2. Vastus esimesele küsimusele ei ole erinev sõltuvalt sellest, kas kindlustatud kannatanu teadis, et isik, kellel ta lubas sõidukit juhtida, ei olnud selleks kindlustatud, või kas ta uskus, et juht on kindlustatud, või veel sellest, kas ta sellele asjaolule mõtles või ei mõelnud.

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 1. detsembri 2011. aasta otsus (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz eelotsusetaotlus (Austria)) — Immobilien Linz GmbH & Co KG versus Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Kohtuasi C-492/10) (¹)

(Maksustamine — Direktiiv 69/335/EMÜ — Kaudsed maksud — Kapitali koondumine — Artikli 4 lõike 2 punkt b — Kapitalimaksuga maksustatavad tehingud — Vara suurendamine — Ühingu liikme poolt osutatud teenus — Kahjumi ülevõtmine enne selle tekkimist võetud kohustuse alusel)

(2012/C 32/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Vastustaja: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Ese

Eelotsusetaotlus — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11) artikli 4 lõike 2 punkti b tõlgendamine — Kapitalimaksuga maksustatavad tehingud — Äriühingu vara suurendamine — Sellise äriühingu vara võimalik suurendamine äriühingu kahjumi ülevõtmisega avalik-õigusliku asutuse poolt, kes on selle äriühingu ainuosanik

Resolutsioon

Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (muudetud nõukogu 10.

juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303/EMÜ) artikli 4 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et äriühingu kahjumi ülevõtmine osaniku poolt enne kahjumi tekkimist endale võetud kohustuse täitmiseks, mille ainus eesmärk on tagada kahjumi katmine, ei suurenda äriühingu vara.

(¹) ELT C 13, 15.1.2011.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 1. detsembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-515/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/31/EÜ — Otsus 2003/33/EÜ — Siseriiklikud õigusnormid — Püsijäätmepürgila — Asbestsemendi jäätmete vastuvõtmine)

(2012/C 32/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Rozet ja A. Marghelis)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja S. Menez)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228) artikli 2 (punkt e), artikli 3 lõike 1 ja artikli 6 (punkt d) ning nõukogu 19. detsembri 2002. aasta otsuse 2003/33/EÜ, millega kehtestatakse jäätmete prügilatesse vastuvõtmise kriteeriumid ja kord direktiivi 1999/31/EÜ artikli 16 ja II lisa kohaselt (EÜT L 11, lk 27; ELT eriväljaanne 15/07, lk 314), lisa sätete ebaõige ülevõtmine — Siseriiklikud õigusnormid, milles kehtestatakse „püsi- ja ohtlike jäätmete” kategooria, mis ei ole direktiiviga kooskõlas — Asbestsemendi jäätmete prügilasse ladestamine

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme, et tagada asbestsemendi jäätmete töötlemine sobivates prügilates, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 2 punktist e, artikli 3 lõikest 1 ja artikli 6 punktist d ning nõukogu 19. detsembri 2002. aasta otsuse 2003/33/EÜ, millega kehtestatakse jäätmete prügilatesse vastuvõtmise kriteeriumid ja kord direktiivi 1999/31/EÜ artikli 16 ja II lisa kohaselt, lisa sätetest tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

(¹) ELT C 30, 29.1.2011.